

КРЪГЛА МАСА
„ПРИЗВАН ДА ОБИЧА” – ЖЕЛАНИЯ,
ПОТРЕБНОСТИ И ВЪЗМОЖНОСТИ НА ДЕТСКИЯ
УЧИТЕЛ

21.05.2012г.

*Емилия Михайлова Алексова – директор на ЦДГ”Брезица”
гр.Брезник*

Учителят е буквичката първа,
изписана накриво в тесен ред.
Но ето: дума става,... мисъл...Тръгва
да търси истини - по-смело и напред.

Учителят е точица едничка –
началото на хиляди лъчи.
Звездата – не далечна, не самичка,
а грейналата в детските очи.

Учителят...Той горд е. И изстрадал.
С ум, сила, вяра и сърце дарен.
И не защото е учител станал.
Защото за учител е роден.[1]

Чувстваме ли се на своето място в живота? Успяваме ли да открием истинското си призвание, истинската си „мисия”? Какъв е образа на желанния учител и доколко отговаряме на него и ако не, в какво се корени причината затова.

Известна истина е, че когато човек работи това, което обича, той няма нито един работен ден в живота си. Тогава е лесно да минеш през трудностите и да приемеш дори разочарованията, които също са част от пътя на всички ни в един или друг момент. Призвание, занаят или професия е учителството. Определено не е занаят. Според Класификатора на професиите е професия. Но за всички, които са учители с желание и ентузиазъм , това е призвание.[1]

Всички тези мисли и въпроси породиха идеята да организираме кръгла маса под мотото „Призван да обича”- желанния, потребности и възможности на детския учител - с директори и учители от детските градини и училища в област Перник, областен управител на област Перник, представители от община Брезник, родители, експерти, ученици и др., която посветихме на 50 годишния юбилей на ЦДГ”Брезица”.

Целта ни бе да разгледаме учителството от различни позиции и заедно да намерим формулата на добрия детски учител, която ще удовлетворява всички – директори, учители, родители, обществени институции, да погледнем къде сме ние, доколко отговаряме на този образ и какво е необходимо да коригираме в бъдеще. Доколко

щастливи сме ние в нашата работа, доколкото сме удовлетворени и ако не сме, каква е причината и къде се крие тя.

Срещата започна с кратка презентация, акцентираща върху това, че ако на един лекар му е позволено да изведе живота на бял свят в един вълшебен миг, то на нас учителите ни е позволено да се погрижим живота да се ражда отново и отново всеки ден - с нови въпроси, идеи и приятелства. Ако един архитект знае, че когато строи грижливо, неговото творение може да просъществува векове, то един учител трябва да знае, че ако изгражда с любов и истина, онова, което изгради, ще трае вечно.

На всички присъстващи бе дадена възможността да се представят и да споделят своите очаквания от срещата, след което се насладиха на специалния поздрав, подготвен от децата от подготвителната група.

За да насочим мислите в нужната посока и да предизвикаме активност предложихме на присъстващите разказ за учителка, която осъзнава, какво е да си преподавател, едва когато среща ученика Теди и се запознава с неговата история.[2]

Трудно някой днес би могъл да даде правилното и точно определение за смисъла на думата УЧИТЕЛ! Всички знаем, че сме различни и няма идеални хора, нито пък учители, но не е и нужно, как иначе би се стремил всеки към съвършенство.

За да се осъзнае твърдението за различие приложихме интерактивна игра с всички участници. При едни и същи словесни напътствия на наша учителка, всички присъстващи трябваше едновременно със затворени очи да сгъват и нахъсват хартиена салфетка, следващи точно указанията на водещата. При разгръщане на всички салфетки се видя, че при едни и същи словесни указания, резултатът е напълно различен, т.е. всеки възприема чутото и действа през своето разбиране и своята индивидуалност. За да изградим образа на желания детски учител и да разберем, какво го притеснява и към какво се стреми обособихме присъстващите в отделни групи – група на детските учители, група на директорите, група на учениците, група на родителите и група на гостите - областна администрация, община, експерти, училища. Пред обособената група на детските учителки бяха поставени листчета, на които изписваха отговорите на следните въпроси, поставяйки ги на постери, съответстващи на зададения въпрос.

Към детските учители: Затворете очи и помислете -

1. Кое свое качество цените/постер/
2. Кое харесвате най-много в работата си...../постер/
3. Кое не харесвате в работата си...../постер/
4. Какво бихте променили...../постер/
5. Ако сте министър какво бихте наложили...../постер/
/на фона на песента „Учителко любима”- Р.Кирилова/

На директорите, родителите, учениците и гостите бе поставена задача индивидуално или групово да нарисуват как виждат детския учител и с кламер да поставят рисунката на съответното място.

Следващата стъпка бе да се анализират резултатите – четат се листчетата и мненията се вписват обобщено в едната половина на постера „Призван да обича”- който е разделен на две.

След като детските учители изразиха и обобщиха своето виждане за желаня образ на учителя, спуснахме следните задачи към групите:

- Към директорите – Какво желаят най-много от учителите?
- Към учителите – Какво искат от родителите и от директорите?
- Към учениците – Какво си спомнят най-добре от ДГ, какво ще посъветват учителките?
- Към гостите – областен управител, експерти, община- Какво очакват най-много от учителите?
- Към родителите – Какво очакват от детските учители?

Участниците трябваше да се договорят помежду си за отговорите към съответния въпрос и да изберат говорител, който да изложи мнението на групата.

След като всички групи написаха мненията си и говорителите запознаха останалите с тях, се пристъпи към обобщаване и избор на качества и обстоятелства, които се записаха във втората половина на постера - „Призван да обича”.

Така на постера „Призван да обича” стояха всички мнения, предложения и виждания за това, как присъстващите си представят желаня детски учител.

Следващата стъпка бе да се съпоставят мненията на детските учителки от първата половина на постера „Призван да обича” и тези на групите, записани във втората половина на постера, както и да се съпоставят с рисунките на участниците.

Това, в което се обединиха всички е, че един учител, ако не обича децата те нито ще го слушат, нито той ще усети радостта от свършената работа. Самите деца усещат настроението на учителя си, те разбират кога са обичани и кога не, кога могат да се доверят и кога не. Но и само Учителят може да притежава в очите на едно дете качеството „вълшебник”, защото само той може да го накара да повярва в себе си и в мечтите си!

Да е компетентен, да е в крак с новостите, да бъде търпелив и всеотдаен, да е отговорен, да е харизматичен, лъчезарен и усмихнат, да е приятел с децата и техен партньор, да умее да работи в екип, да има стремеж за развитие и самоусъвършенстване. Да дарява просвета, да извайва личности, да буди гражданската съвест, да отстоява каузата на будителя и споделя съдбата на водача. Всичко това означава – **ДЕТСКИ УЧИТЕЛ ПРИЗВАН ДА ОБИЧА.**

Марк Твен е казал: [1]

“Тайната на успеха е да направиш от призванието си почивка”.

Именно това изглежда правят хората, които успяват....

Литература:

1. Статии- интернет.
2. „Историята на г-жа Томпсън и Теди Стодард” – разказ